

С. М. Бушак

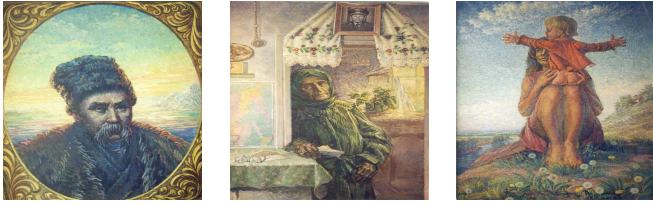
Міщенко Григорій Григорович

МІЩЕНКО Григорій Григорович (15. 04. 1940, с. Новоукраїнка Куйбишевського, нині Більмацького р-ну Запорізької обл. – 30. 10. 2019, Київ, похований у с. Саварка Богуславського р-ну Київської обл.) – живописець, мистецтвознавець. Член НСХУ (1999). Закінчив Харківський художньо-промисловий інститут (1968; викладачі В. Єрмилов, Б. Косарев). Працював у Києві: викладачем декоративної композиції і рисунка художньої школи № 2 (1970-і рр.); оформлювачем (1980-і рр.); редактором відділу теорії та аналізу образотворчого мистецтва журналу «Образотворче мистецтво» (1997–2003). Підтримував зв'язки з діячами українського правозахисного руху – шістдесятниками. Учасник всеукраїнських художніх виставок від 1990-х рр., зокрема «Від Трипілля до сьогодні» (2007–16). Персональні – у Києві (1991–92, 2010), Боярці (Київська обл., 1992). Основні жанри – тематичні та історичні полотна, пейзаж і портрет у традиціях українського реалістичного живопису з характерними особливостями народної картини. У серії «Не називаю її раєм (Старі українські хати)» (25 картин із портретом Т. Шевченка, 1980-і рр.) зафіксував реальне житло 19–20 ст. селян Київщини, Черкащини і долю людей, які там проживали. Митця цікавила неповторність людської особистості у контексті української історії, зокрема доби козаччини. Автор циклу статей «Що таке національна форма» («Образотворче мистецтво», 1990-і рр.), де розглянув структуру композиції та національні засоби творчого самовиразу; публікацій у журналах «Народне мистецтво», «Українська культура», «Артанія», «Вітчизна», «Визвольний шлях» про народне мистецтво, творчість Ф. Гуменюка, І. Марчука, В. Перевальського, В. Куткіна, Д. Нарбута, бойчукістів. Досліджував проблеми композиційної структури твору, езотерику квадрата, кола; особливості образотворення та архетипність мислення художників різних шкіл і стилів, особливо українського народного мистецтва та

його вплив на професійне мистецтво.

Фотоілюстрації

Основні твори

«Автопортрет» (1965; 1975; 2005), «Хмаровий плин» (1965), «Жіноча доля (Мати)» (1969), «Похорони немовляти» (1970-і рр.), «Син» (1974), «Мама, тато і я» (1977), «Портрет із відзеркалення», «Понад Россю» (обидва – 1978), «Кіоскерка», «Портрет з уяви» (обидва – 1979), «Козак убитий на купині» (1980-і рр.), «Козаки гуляють» (1980), «Козак нудиться, сердешний», «Стоїть козак під вікном», «Козак Мамай», «Запорозький козак» (усі – 1981), «Дружина», «Козак у степу» (обидва – 1983), «Т. Шевченко», «Козак Мамай», «Гусопаси» (усі – 1985), «Лист від сина», «Козак чатує» (обидва – 1988), «Алегорія» (1990-і рр.), «Межова груша», «Рідне гніздо» (обидва – 1990), «Старість – не радість» (1991), «Донька» (2002), «Благословення Оранти» (2004), «Козацькі будні» (2009), «Аби було єдине стадо і єдин пастор» (2012).

Рекомендована література

1. Медвідь В. Осяйний смуток // Україна. 1992. № 5;
2. Бушак С. Написати картину так, щоб стала доступною звичайній людині // Визв. шлях. 2005. Кн. 3;
3. Його ж. Правда життя як естетичний критерій творчості: До 70-ліття Г. Міщенка // Там само. 2010. № 2/3.

Бібліографічний опис:

Міщенко Григорій Григорович / С. М. Бушак // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2019. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-69510>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).